

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/67/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112010752
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Dudík
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7112010752.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Dudíka a sudcov JUDr. Zoltána Szalaya a JUDr. Evžena Kelija, na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. októbra 2015, v trestnej veci obžalovaných D. O. a Š. R., rod. L., pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm.d) Tr.zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 14.5.2014 sp.zn. 3 T 60/2012 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom boli obžalovaní D. O. a Š.Y. R., rod. L. podľa § 285 písm. a) Tr.por. oslobodení spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice I sp.zn. 4 Pv 713/11 zo dňa 25.5.2012 pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin marenia spravodlivosti u D. O. podľa § 344 ods. 1 písm. d), ods. 2 písm. d) Tr.zák. spáchaný formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr.zák., u Š. R. podľa § 344 ods. 1 písm. d) Tr.zák. spáchaný formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

v L., na ul. W. č. XX, v priestoroch Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody L. v presne nezistenom čase dňa 18.10.2012 po vzájomnej dohode v úmysle dosiahnuť zmenu výpovede K. D. v prospech obvineného Š. R. v trestnej veci vedenej na Prezídium PZ, Úradu boja proti organizovanej kriminalite, odbore Východ pod sp.zn. ČVS: PPZ-141/BOK-VY-2011, tohto ovplyvňovali tak, že D. O., ktorý bol v čase spáchania skutku službukonajúcim príslušníkom Zboru väzenskej a justičnej stráže SR v tomto ústave, na požiadanie Š. R. oslovil K. D. a odovzdal mu v poobedňajších hodinách toho istého dňa ústny odkaz, v ktorom mu reprodukoval vulgárne vyhrážky Š. R. spojené s hrozbou smrti K.N. D. a jeho rodine, ako aj odkaz, že má zmeniť svoju výpoveď v neprospech druhého spoluobvineného Albánca vo vyššie uvedenej trestnej veci a potom už nebude mať problémy,

nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie okresný prokurátor.

V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal všetky navrhované dôkazy a v rozsudku rozobral dôkaznú situáciu, ktorú vyhodnotil v prospech obžalovaných.

Obžalovaní sú zo skutku usvedčení výpoveďou poškodeného K. D., svedkami G. G., B. L. a vyšetrovatelkou JUDr. K. G..

Okresný súd vyhodnotil výpovede svedkov G. a L. ako účelové s tým, že zo strany svedkov ide o pomstu voči obžalovanému O., ktorý bol ako referent voči svedkom prísny.

Ani jeden zo svedkov sa však takto nevyjadroval, išlo len o domnienky samotného obžalovaného O..

K osobe obžalovaného O. je treba uviesť, že zamestnávateľom mu bolo v 5 prípadoch uložené disciplinárne opatrenie.

Nebolo preukázané, aby sa poškodený D. nemohol ten deň stretnúť s obžalovaným R..

Svedok L. na hlavnom pojednávaní uviedol, že referenti s obvinenými stále chodia cez ich oddelenie.

Takto vypovedal v prípravnom konaní aj poškodený D..

Svedok L., ktorý pracoval spolu s obžalovaným O. sa odmietol vyjadriť na otázku, či sú obvinení predvádzaní k lekárovi aj cez iné oddelenie ako to, v ktorom vykonávajú väzbu.

Možno predpokladať, že to referenti tak robia, ale keďže oficiálny postup Ústavu na výkon väzby pri predvádzaní obvinených je iný (správa riaditeľa ÚVV a ÚVTOS Košice zo dňa 2.3.2012) nechcel sa k tomu vyjadrovať.

Navrhol preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd na podklade takto podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na náležité zistenie skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr.por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivito i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr.por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 Tr.por. okresný súd vyslovil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenie oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčenú alebo pochybnú a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si navzájom odporujú.

Keďže okresný súd svoje rozhodnutie náležite logicky a presvedčivým spôsobom zdôvodnil, odvolací súd vzhľadom na celorozsahovú akceptáciu tohto odôvodnenia poukazuje na jeho vecnosť a správnosť, pričom zvyrazňuje najmä nasledovné, reagujúc tak aj na námietky uvádzané v odvolaní okresného prokurátora.

Aj zo zistení krajského súdu totiž vyplýva, že obžalovaní kategoricky popreli spáchanie skutku s tým, že k žiadnej dohode medzi nimi nedošlo a motívom konania poškodeného mohla byť skutočnosť, že obžalovaný O. ako referent bol prísny a dbal na dodržiavanie poriadku v ústave.

Je síce pravdou, že obžalovaných zo spáchania skutku usvedčuje poškodený K. D., avšak jeho výpoveď vzhľadom na závery znalkyne z odboru psychológie nie je možné považovať za dostatočnú pre vyslovenie záveru, že skutok spáchali obžalovaní.

Podľa tohto posudku totiž poškodený K. D. má sklon k zakrývaniu, subjektívnosti a ku skresľovaniu a účelovej reakcii, jeho líži skóre je v hraničnom pásme a pri reprodukcii používa špekulatívny postup.

Svedkovia B. L. a G. G. neboli priamymi svedkami toho, aby obžalovaný O. odovzdával nejaký odkaz poškodenému D.Á., pričom svedok L. obsah výhražného listu ani nepozná, pretože nevie čítať.

Z výpovede svedka G. L., bývalého referenta ÚVTOS Košice je zrejmé, že on žiaden odkaz od obžalovaného Š. R. poškodenému D. neodovzdával.

Naviac, tvrdenie poškodeného K. D., že dňa 18.10.2012 sa stretol s obžalovaným Š. R. pri predvádzaní k lekárovi, je v rozpore so správou riaditeľa ÚVV a ÚVTOS (č.l. 162), podľa ktorej nie je možné, aby obžalovaný R. bol na stredisko predvádzaný cez oddiel výkonu väzby, kde bol umiestnený K. D. v období od 3.8.2011 do 28.10.2011.

Na základe vyššie uvedených skutočností potom nemá krajský súd pochybnosť o správnosti zistenia okresného súdu o dôvodnosti postupu podľa § 285 písm. a) Tr.por., pretože napriek úplnému a riadne vykonanému dokazovaniu sa nepodarilo spoľahlivo preukázať, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaný stíhaní.

Ako vyplýva z podaného odvolania okresným prokurátorom, tento nenamieta rozsah, resp. neúplnosť vykonaných dôkazov, ale len správnosť ich vyhodnotenia okresným súdom.

V zmysle ustálenej súdnej praxe - judikatúry Najvyššieho súdu SR, pokiaľ súd postupuje pri hodnotení vykonaných dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr.por., t.j. hodnotí ich podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom zvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené skutkové zistenia, nemôže ani odvolací súd napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s inými do úvahy predchádzajúcimi závermi.

Poukazujúc aj na ostatné zistenia okresného súdu podrobne rozvedené v jeho rozhodnutí je potom správny záver tohto súdu, že výsledky vykonaného dokazovania jednoznačne a nepochybne nepotvrdili, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaný stíhaní.

Pre uznanie viny podozrenie nestačí. Vina obžalovaného musí byť jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázaná, čo v tomto prípade nebolo.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd o odvolaní okresného prokurátora rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.